

Ἄρχων Ἐπαρχος χειροθετήθηκε από τον Οικουμενικό Πατριάρχη ο Αλκιβιάδης Στεφανής

[Πατριαρχεία](#) / [Οικουμενικό Πατριαρχείο](#)

Ἀρχων Ἐπαρχος της Μεγάλης του Χριστού Εκκλησίας χειροθετήθηκε από τον Οικουμενικό Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαίο, ο Πολιτικός Διοικητής του Αγίου Όρους, [Αλκιβιάδης Στεφανής](#), το πρωί της Κυριακής, 24 Νοεμβρίου 2024, στον εν Αθήναις Ναό Οικουμενικού Πατριαρχείου, Άγιο Νικόλαο Πτωχοκομείου.

Ο Παναγιώτατος χοροστάτησε κατά την Θεία Λειτουργία στην οποία παρέστησαν συμπροσευχόμενοι Ιεράρχες του Θρόνου και πολλοί Ἀρχοντες οφφικίαλοι. Κατά την Θεία Λειτουργία ο Οικουμενικός Πατριάρχης στην ομιλία του υπογράμμισε τη σημασία της λειτουργία του ναού του Οικουμενικού Πατριαρχείου στην Αθήνα, και μεταξύ άλλων, είπε: “Ἐάν αἱ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἱεραποδημία τῆς ἡμῶν Μετριότητος

ἀποτελοῦν πηγὴν δυνάμεως καὶ ψυχικῆς ἐνισχύσεως δι’ ἡμᾶς, ἐσεῖς, τὰ ἐν τῇ φιλτάτῃ Ἑλλάδι εὐσεβῇ τέκνα τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας, ἀποτελεῖτε καύχημα καὶ ὑπερηφάνειαν δι’ αὐτήν, διότι διακρίνεσθε διὰ τὴν ἀφοσίωσίν σας εἰς αὐτήν καὶ διὰ τὴν ἐμμονήν σας εἰς τὰ πάτρια καὶ διότι μέ τὴν ἐργατικότητα καὶ τὴν ἐντιμότητά σας προοδεύετε κοινωνικῶς καὶ ἀποτελεῖτε εἰς τὸ περιβάλλον σας παράδειγμα πρὸς μίμησιν.”. ([Διαβάστε ΕΔΩ ολόκληρη την Πατριαρχικὴ Ομιλίαν](#)).

Κατὰ τὸ τέλος τῆς Θεῆς Λειτουργίας ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαῖος χειροθέτησε σὲ Ἀρχοντα Ἐπαρχο τῆς Μ.τ.Χ.Ε. τὸν Πολιτικὸ Διοικητὴ τοῦ Αγίου Ὁρους, Ἀλκιβιάδην Στεφανή.

Κατὰ τὴν προσφώνησή του ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ἀνέφερε:

Ἐντιμολογιώτατε Ἀρχων κ. Ἀλκιβιάδην Στεφανῆ,

Ἡ Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῃ Ἐκκλησία, ἡ αἰεὶ σεμνυνομένη ἐπὶ τῇ καλῇ ἀναστροφῇ καὶ τῇ προόδῳ τῶν ἀνὰ τὴν οἰκουμένην τέκνων αὐτῆς, ἐπιβραβεύει σήμερον, ἐν πληθούσῃ Ἐκκλησίᾳ, τὴν ὑμετέραν φιλτάτην ἡμῖν Γενναιότητα, διὰ τῆς ἀπονομῆς εἰς ὑμᾶς, ἰδίαις ἡμῶν Πατριαρχικαῖς χερσί, τοῦ ὀφφικίου τοῦ Ἀρχοντος Ἐπαρχοῦ τῆς Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῃς Ἐκκλησίας.

Γνωρίζομεν καλῶς ἐκ τῆς ἱστορίας ὅτι ἡ πρωτεύουσα τοῦ Ἀνατολικοῦ Ρωμαϊκοῦ Κράτους, ἡ Νέα Ρώμη καὶ τοῦ Κωνσταντίνου Πόλις, οὐδόλως ὑπελείπετο εἰς αἴγλην, λαμπρότητα καὶ τιμὴν τῆς πρεσβυτέρας Ρώμης, καθὼς λέγει καὶ ὁ ἐν ἁγίοις προκάτοχος ἡμῶν Γρηγόριος ὁ Θεολόγος:

«Δύο μὲν οὐ δέδωκεν ἡλίους φύσις,

Δισσὰς δέ Ῥώμας, τῆς ὅλης οἰκουμένης

Λαμπτήρας, ἀρχαῖόν τε καὶ νέον κράτος,

Τόσον διαφέροντας ἀλλήλων, ὅσον

Τὴν μὲν προλάμπειν ἡλίου,, τὴν δ’ ἐσπέρας

Κάλλει δέ κάλλος ἀντανίσχειν συζύγως»[1].

Τόσον ἡ Πρεσβυτέρα ὅσον καὶ ἡ Νέα Ρώμη ὑπῆρξαν αὐτοτελῆ καὶ αὐτοδιοίκητα, οὕτως ἐπεῖν, τμήματα τῆς Αὐτοκρατορίας μέ ἐπὶ κεφαλῇ τὸν Ἐπαρχον τῆς πόλεως -Praefectus Urbi-, ὁ ὁποῖος ἐκέκτητο εὐρυτάτας διοικητικὰς, οἰκονομικὰς, ἀστυνομικὰς καὶ δικαστικὰς ἀρμοδιότητας, [2] τῶν τελευταίων αὐτῶν μάλιστα ἐκτεινομένων καὶ πέραν τῶν ὁρίων τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις τῆς Βιθυνίας, τῆς Παφλαγονίας, τῆς Λυδίας, τοῦ Ἑλλησπόντου, τῶν Νήσων καὶ

ἄλλων περιοχῶν, καθ' ὅτι ἐν αὐταῖς ἐξεδίκαζεν ὁ Ἐπαρχος τὰς ἀσκουμένας ἐφέσεις. [3] Ἦτο μάλιστα τόσον σπουδαῖον τό ἀξίωμα τοῦ Ἐπάρχου τῆς Πόλεως, ὥστε τό περίφημον ἔργον τοῦ 10ου αἰῶνος τοῦ Αὐτοκράτορος Κωνσταντίνου τοῦ Ζ' τοῦ Πορφυρογεννήτου Περί τῆς Βασιλείου Τάξεως νά χαρακτηρίζη τόν Ἐπαρχον «πατέρα πόλεως»[4].

Αὐτοῦ τοῦ ἀξιώματος μετεξέλιξιν ἀποτελεῖ τό ὀφφίκιον τοῦ Ἀρχοντος Ἐπάρχου, κεχωρισμένον βεβαίως ἐκ τῆς κοσμικῆς αἵγλης καί ἐξουσίας αὐτοῦ ἀλλά εἰσέτι σημαῖνον καί ἐξαίρετον διά τήν Ἁγίαν τοῦ Χριστοῦ Μεγάλην Ἐκκλησίαν καί διά τούς φέροντας αὐτό. Τοῦ χαρίσματος καί Ἀρχοντικίου τούτου ἀξιοῦται σήμερον ἡ ὑμετέρα Ἐντιμολογιότης διά τὰς πολυτίμους ὑπηρεσίας αὐτῆς πρός τε τό Γένος καί πρός τήν Ἐκκλησίαν. Ἡ Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Μεγάλη Ἐκκλησία καί ἡ ἡμετέρα Μετριότης προσωπικῶς ἤχθημεν εὐχαρίστως εἰς τήν ἀπόφασιν ταύτην, ἐκτιμήσαντες οὐ μόνον τήν σπουδαίαν πορείαν ὑμῶν εἰς τὰ ὑπάτα στρατιωτικά κλιμάκια καί τήν πολιτικήν ὑμῶν σταδιοδρομίαν, ἀλλά καί τήν εὐλάβειαν τοῦ ἀνδρός καί τήν πίστιν καί τήν υἱϊκὴν ἀφοσίωσιν εἰς τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον.

Ἀπό τήν στιγμήν αὐτήν, ἡ ὑμετέρα Ἐντιμολογιότης ἐντάσσεται εἰς τήν χορείαν τῶν Ἀρχόντων τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, καί καθίσταται μέλος τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀδελφότητος Ὀφφικιαλίων «Παναγία Παμμακάριστος». Καθ' ὅλην τήν ἱστορικήν πορείαν τοῦ Γένους καί τῆς Ἐκκλησίας, οἱ Ἀρχοντες Ὀφφικιάλιοι εἶχον ἀνεκτίμητον παρουσίαν καί προσφοράν ὡς φορεῖς, ἐκφρασταί καί διάκονοι τοῦ πνεύματος, τῶν ἱδανικῶν καί τῶν δικαίων τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου.

Εἰς διακονίαν καί προσφοράν καλεῖσθε καί ὑμεῖς, ἀγαπητέ Ἄρχων, ἀλλά καί εἰς θαρραλέαν λόγῳ καί ἔργῳ προάσπισιν τῶν ἱερῶν προνομίων καί δικαίων τοῦ πρωτευθύνου Θρόνου τῆς Ὁρθοδοξίας. Ἐχετε καθῆκον, ὅπως προσφυῶς καταδεικνύεται ἀπό τόν τίτλον τοῦ ὀφφικίου σας, νά ἐπαγρυπνῆτε καί νά φρουρῆτε ἐν παντί τόπῳ, ὅπου καί ἐάν ἴστασθε, τὰ ἱερά ταῦτα θέσμια, ὥστε νά τηρῶνται ἀπαρασέλευτα καί νά παραδοθοῦν ἀκέραια εἰς τὰς ἐπομένας γενεάς. Εἰς τό πρόσωπόν σας συνυπάρχουν ἡ ρωμαλεότης καί ἡ εὐγένεια, ἡ παραδοσιακότης καί τό σύγχρονον πνεῦμα, ἡ αἴσθησις τοῦ καθήκοντος καί το δραστήριον φρόνημα, ἡ ἀνυπόκριτος εὐθύτης καί τό σεμνόν τοῦ χαρακτήρος.

Χαιρόμεθα ιδιαιτέρως διότι, ἀποφάσει τῆς ἐντίμου Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἀπό τόν παρελθόντα Αὐγουστον ἡ ὑμετέρα Ἐντιμολογιότης κατέχει τήν εὐθυνέμφορτον καί εὐαίσθητον θέσιν τοῦ Πολιτικοῦ Διοικητοῦ τοῦ Ἁγίου Ὁρους, ἐπιδεικνύουσα ἀπό τῆς πρώτης στιγμῆς τῆς ἀναλήψεως τῶν καθηκόντων αὐτῆς διάθεσιν ἀγαστῆς συνεργασίας μέ τας Ἱεροκοινοτικές Ἀρχάς καί, βεβαίως, μέ τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον, εἰς τήν κανονικήν δικαιοδοσίαν τοῦ ὁποίου ὑπάγεται τό Ἀγιώνυμον Ὅρος.

Περαίνοντες τόν λόγον, συγχαίρομεν ὀλοκαρδίως τήν ὑμετέραν προσφιλεστάτην ἡμῖν Ἐντιμολογιότητα ἐπὶ τῇ ἐπαξίᾳ περικοσμήσει αὐτῆς διά τοῦ ὑψηλοῦ ὀφφικίου τοῦ Ἀρχοντος Ἐπάρχου τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, εὐχόμενοι ἐκ βαθέων ὅπως ἀξιοποιήσῃ αὐτό ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ Οἰκουμενικοῦ ἡμῶν Πατριαρχείου καί τοῦ Γένους παντός. Καταστέφοντες δέ ὑμᾶς, τήν Εὐγενεστάτην σύζυγον καί τά τέκνα ὑμῶν, τούς λοιπούς συγγενεῖς καί τούς παρόντας καί συμπροσευχομένους κατά τήν ἱεράν καί χαρμόσυνον ταύτην στιγμήν, διά τῆς Πατριαρχικῆς ἡμῶν εὐλογίας, ἐπικαλούμεθα ἐπὶ πάντας ὑμᾶς τήν ζείδωρον χάριν καί τό ἀμέτρητον ἔλεος τοῦ Θεοῦ τῆς ἀγάπης.

Ἄξιος!

1. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, Ἐπη, στίχ. 563-567, PG 37, 1068 A

2. Βλ. Φειδᾶ, Ἐκκλησιαστική Ἱστορία Α΄, Ἀθήνα 2002, σ. 832.

3. Βλ. Φειδᾶ, Ὁ Θεσμός τῆς Πενταρχίας τῶν Πατριαρχῶν Ι, Ἀθῆναι 1977, σ. 230-231.

4. *Constantini Porphyrogeniti Imperatoris, De Cerimoniis Aulae Byzantinae, vol I, Corpus Scriptorum Historiae Byzantinae, Bonnae 1829, σ. 264 καί 528.*

Φωτογραφίες: Χρήστος Μπόνης

